

رویداد هنری و نمایشگاه «صفحه و خط» در محله نیزه برگزار شد

انگیزه‌های تازه برای هنرمندان محلی

عیدگاه

● تلفیق آموزش و ارائه آثار هنری

غلامرضا واعظی، مدیر داخلی مؤسسه و مسئول برگزاری نمایشگاه، می‌گوید: هدف ما از برگزاری این رویداد، معرفی هنرمندان جوان و نوجوان به جامعه است؛ زیرا این افراد به حمایت بیشتری نیاز دارند تا بتوانند جایگاه خود را پیدا کنند.

علی رسولی، مدیر مؤسسه فرهنگی هنری خلیج فارسی، نیز با بیان اینکه مؤسسه در سال ۱۴۰۰ با هدف رشد و توانمندسازی هنرمندان گلشهری شکل گرفته است، توضیح می‌دهد: با اجرای فعالیت‌های فرهنگی هنری در این مؤسسه، توانستیم سهمی در شکوفایی هنرمندان داشته باشیم. در این نمایشگاه سعی کردیم هنرمندان در زمینه‌های مختلف را کنار هم جمع کنیم تا یکپارچگی و همدلی آن‌ها را نشان دهیم.

● تجربه متفاوت اولین نمایشگاه

محدثه بخشی از هنرمندان جوانی است که برای اولین بار آثار هنری‌اش را در نمایشگاهی به معرض دید عموم گذاشته است. او که با دو تابلو نقاشی قوری و دسته‌ای از گل در این رویداد شرکت کرده است، تجربه حضور در این نمایشگاه را متفاوت و پیر از انرژی و انگیزه معرفی می‌کند و می‌گوید: خانواده، دوستان و اطرافیانم به همراه جمعی از بازدیدکنندگان بسیار تشویق کردند و حس خوبی دریافت کردم. بخشی همچنین در خلال این نمایشگاه توانسته است با دیگر هنرمندان هم دیدار و گفت‌وگو کند و از نزدیک با هنر کالیگرافی و نقاشی‌خط آشنا شود.

بازدید از نمایشگاه آمده است و نظرش را این طور بیان می‌کند: وجود چنین فضاهایی برای معرفی نسل جدید هنرمندان گلشهری، ضروری است.

به آدم‌ها و ذوق و شوق هنرجوهایش نگاه می‌کند، لبخند عمیقی می‌زند و انگار که بار بزرگی از دوشش برداشته شده است. نفس عمیقی می‌کشد. فائزه حسینی که پنج سال طراحی چهره را آموزش می‌دهد، می‌گوید: امشب با خیال راحت می‌توانم بخوابم. با اینکه برنامه‌های شخصی خود را هم دنبال می‌کنم، در این نمایشگاه، دیده شدن آثار هنرجوهایم برایم اولویت داشت. سعیده توکلی، یکی دیگر از بازدیدکنندگان، از حس زنده بودن و تازگی‌ای می‌گوید که با دیدن آثار نمایشگاه به او دست داده است: «خوشحالم که هنرمندان توانسته‌اند با توجه به امکاناتی که در اختیار دارند، بهترین کار را ارائه کنند».

مرضیه میرزاپورا برگزارکننده نمایشگاه «صفحه و خط» در محدوده گلشهر فضایی فراهم کرد که در آن، هنرمندان بومی با آثار خود در برابر چشم مخاطبان قرار گرفتند؛ فضایی که نه تنها توجه شهروندان را جلب کرد، بلکه برای هنرمندان جوان و تازه نفس این محله نیز نوعی دلگرمی به همراه آورد. این رویداد یک هفته‌ای در مؤسسه فرهنگی هنری «خلیج فارسی» در محله نیزه برگزار شد و از نخستین روز مورد استقبال پرشور ساکنان منطقه قرار گرفت.

آثار ارائه شده متعلق به هنرمندان بومی در حوزه نقاشی، عکس و خوش‌نویسی بود که هریک، نمونه‌ای از تلاش‌ها و تجربه‌های خود را در این رویداد به نمایش گذاشتند. با توجه به هویت محلی آثار، این نمایشگاه برای ساکنان گلشهر، اهمیتی فراتر از یک نمایش معمولی داشت.

● دلگرمی نسل تازه هنرمندان

به تابلو نقاشی که با رنگ روغن کار شده، خیره شده است؛ تصویر پیرمردی که با چهره‌ای درهم‌رفته، گوسفندی را به دوش می‌کشد و به دوردست نگاه می‌کند. محمد میرزایی که در عرصه ورزش، شاگردان موفق بسیاری تربیت کرده است، درباره حضور در این نمایشگاه می‌گوید: ما می‌توانیم با حضور خود باعث حمایت و دلگرمی هنرمندان جوان و تازه نفس شویم تا بتوانند برای خود و جامعه مفید باشند. ام‌البنین مهدی‌زاده همراه فرزندش برای

دختر نوجوان محله اروند
هم در کاراته موفق است و هم در حفظ سوره‌ها

ورزشکار قرآنی

امید محله

● از مدال طلای کشوری ات بگو.

مدال طلای اولین دوره مسابقات قهرمانی کشور در سبک شین دن کیوکوشین، شیرین‌ترین مدال هم بود. این مسابقه مهر ۱۴۰۳ در کرمانشاه برگزار شد و در دره خرد سالان اول شدم. این سفر برایم خاص بود، چون اولین بار بود بدون خانواده سفر می‌رفتم. وقتی برنده شدم، اول به مادرم زنگ زدم. شوخی کردم و گفتم با ختم، ولی بعد سریع گفتم که اول شدم! وقتی برگشتم، خانواده‌ام برایم جشن گرفتند و حتی دایی‌ها و خاله‌ها از شهرستان آمده بودند من را ببینند.

● اگر کاراته‌کار نمی‌شدی، چه ورزشی را انتخاب می‌کردی؟

احتمالاً ژیمناستیک. از بچگی حرکاتش را دوست داشتم و همیشه برایم هیجان‌انگیز بود. شاید یک روز در کنار کاراته به کلاس ژیمناستیک هم بروم. مادر کل رشته‌های رزمی را بیشتر دوست دارم.

● به جز کاراته، چه فعالیت‌هایی داری؟

در خانه مادرم کمک می‌کند قرآن بخوانم و جزء سی‌ام قرآن را از حفظ هستم. به کلاس زبان هم می‌روم و دوست دارم در درس‌ها و زبان پیشرفت کنم. دلم می‌خواهد در همه بخش‌های زندگی‌ام موفق باشم، نه فقط ورزش!

● بزرگ‌ترین آرزویت در ورزش چیست؟

اینکه روزی مربی شوم و بتوانم به شاگردهایم آموزش بدهم. بچه‌های رزمی کار زیادی اینجا زندگی می‌کنند که با استعداد و پرتلاش هستند. البته دوست دارم به تیم ملی هم برسم و در مسابقات جهانی شرکت کنم و مدال‌های بیشتری کسب کنم.

در رشته کومیتسه شرکت کردم. در دره سنی خرد سالان بود و مدال سوم را گرفتم. واقعا استرس داشتم و فکر نمی‌کردم مقام بیاورم. ولی وقتی سوم شدم خیلی خوشحال شدم. آن مدال باعث شد بیشتر تلاش کنم تا مقام‌های بهتری بگیرم.

● الان چطور تمرین می‌کنی؟

سه روز در هفته بعد از مدرسه به سالن می‌روم. مادر خانه هم با پدرم و برادرم که او هم رزمی کار است، تمرین می‌کنم. در خانه کیسه بوکس داریم و گاهی با پدرم تمرین‌های سنگین تری انجام می‌دهم.

● چه شد که به رشته کاراته علاقه‌مند شدی؟

حدود دو سال است کاراته کار می‌کنم. اول به پیشینه‌ها خانواده‌ام در کلاس ثبت نام کردم. پدرم جودو و کونگ فو کار می‌کنند و من را تشویق کرد که امتحانش کنم. از همان جلسه اول، خیلی خوشم آمد و احساس کردم به این رشته علاقه دارم.

● اولین جلسات تمرین برای تو چطور گذشت؟

خیلی زود با بچه‌ها و مربی‌ام، خانم عزتمند، دوست شدم. او از همان اول گفت که استعداد دارم. تشویق‌هایش باعث شد جدی‌تر تمرین کنم و انگیزه بگیرم.

● از تجربه اولین مسابقه‌ای که در آن شرکت کردی، بگو.

اولین بار در مسابقات قهرمانی کشوری سبک کیوکوشین

